

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 03/03/2021

Αριθμός απόφασης: 864

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

TMHMA A2

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604529

Fax : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β΄4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017) .

δ. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

3. Την από 16/11/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία “.....”, με ΑΦΜ, η οποία εδρεύει στο, κατά της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λαμίας στην (α) από 20.07.2020 τροποποίηση-ανάκληση (και με αριθμό πρωτ. των αντίστοιχων τροποποιητικών-ανακλητικών δηλώσεων φόρου ζύθου,,, και) των (i) από 24.04.2015 αρχικών δηλώσεων για την απόδοση φόρου ζύθου σχετικά με τις πωλήσεις ζύθου εντός των τριών πρώτων ημερολογιακών τριμήνων του έτους 2014 και την από 18.02.2015 αρχική δήλωση για την απόδοση φόρου ζύθου σχετικά με τις πωλήσεις ζύθου εντός του τέταρτου ημερολογιακού τριμήνου του έτους 2014 και (ii) των από 29.02.2016 αρχικών δηλώσεων για την απόδοση φόρου ζύθου σχετικά με τις πωλήσεις ζύθου εντός του τρίτου ημερολογιακού τριμήνου του έτους 2015 (και ειδικότερα σε σχέση με την περίοδο 19.08.2015 —

30.09.2015) και φόρου ζύθου σχετικά με τις πωλήσεις ζύθου εντός του τέταρτου ημερολογιακού τριμήνου του έτους 2015 και (β) στην με ίδια ημερομηνία αίτηση νομιμότοκης επιστροφής του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου ζύθου με βάση τις ανωτέρω ανακαλούμενες δηλώσεις, καθώς και των οικείων προσαυξήσεων που καταβλήθηκαν, καθώς και κατάργησης της υποχρέωσης για την καταβολή του υπολειπόμενου ποσού φόρου ζύθου και προσαυξήσεων, που δεν έχει καταβληθεί ακόμα και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Λαμίας.

5. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 16/11/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία “.....”, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα έχει ως αντικείμενο εργασιών την παραγωγή και πώληση ζύθου. Για τα φορολογικά έτη 2014 και 2015 υπέβαλε δηλώσεις απόδοσης φόρου ζύθου 3% επί της αξίας των πωλήσεων ζύθου και στη συνέχεια τροποποίησε τις αρχικές δηλώσεις της για την απόδοση φόρου ζύθου ως ακολούθως:

Για το ημερολογιακό έτος 2014:

Α) Σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο (για το οποίο είχε καταβληθεί φόρος ζύθου 36.080,28 ευρώ), υπέβαλε την από 20.07.2020 και με αριθμό πρωτ. τροποποιητική (ανακλητική) δήλωση απόδοσης φόρου ζύθου.

Β) Σε σχέση με το δεύτερο τρίμηνο (για το οποίο είχε καταβληθεί φόρος ζύθου 132.459,69 ευρώ), υπέβαλε την από 20.07.2020 και με αριθμό πρωτ. τροποποιητική (ανακλητική) δήλωση απόδοσης φόρου ζύθου.

Γ) Σε σχέση με το τρίτο τρίμηνο (για το οποίο είχε καταβληθεί φόρος ζύθου 158.758,76 ευρώ), υπέβαλε την από 20.07.2020 και με αριθμό πρωτ. τροποποιητική (ανακλητική) δήλωση απόδοσης φόρου ζύθου.

Δ) Σε σχέση με το τέταρτο τρίμηνο (για το οποίο είχε καταβληθεί φόρος ζύθου 52.758,90 ευρώ), υπέβαλε την από 20.07.2020 και με αριθμό πρωτ. τροποποιητική (ανακλητική) δήλωση απόδοσης φόρου ζύθου.

Για το ημερολογιακό έτος 2015:

Α) Σε σχέση με την περίοδο 19.08.2015 — 30.09.2015 (για την οποία είχε καταβληθεί φόρος ζύθου 70.421,07 ευρώ), υπέβαλε την από 20.07.2020 και με αριθμό πρωτ. τροποποιητική (ανακλητική) δήλωση απόδοσης φόρου ζύθου.

Β) Σε σχέση με το τέταρτο τρίμηνο (για το οποίο είχε καταβληθεί φόρος ζύθου 27.261,29 ευρώ), υπέβαλε την από 20.07.2020 και με αριθμό πρωτ. τροποποιητική (ανακλητική) δήλωση απόδοσης φόρου ζύθου.

Παράλληλα με επιστολή που συνόδευε τις ως άνω τροποποιητικές δηλώσεις ζήτησε την νομιμότοκη επιστροφή των ανωτέρω ποσών φόρου, καθώς και των οικείων προσαυξήσεων

που βεβαιώθηκαν σε βάρος της και στο μέτρο που είχαν ήδη καταβληθεί από αυτή, καθώς και την κατάργηση της υποχρέωσης της για την καταβολή των υπολειπόμενων ποσών φόρου ζύθου και προσαυξήσεων στο πλαίσιο των εκκρεμών ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων χρεών στις οποίες έχει υπαχθεί. Ωστόσο ο Προϊστάμενος της ΔΟΥ Λαμίας δεν απάντησε εντός 90 ημερών, και ως εκ τούτου τεκμαίρεται η σιωπηρή απόρριψη των από 20.07.2020 τροποποιητικών (ανακλητικών) δηλώσεων φόρου ζύθου και της αίτησης επιστροφής της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση της ως άνω τεκμαιρόμενης σιωπηρής άρνησης του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Λαμίας, ισχυριζόμενη ότι:

- Το επίδικο ποσό καταβλήθηκε χωρίς να οφείλεται, δεδομένου ότι οι διατάξεις του εσωτερικού δικαίου περί επιβολής φόρου ζύθου είναι αντίθετες προς την Ευρωπαϊκή νομοθεσία περί ειδικών φόρων κατανάλωσης (Οδηγίες 92/12/ΕΟΚ και 2008/118/ΕΚ) και πρέπει να θεωρηθούν καταργημένες ή εν πάση περιπτώσει, ανενεργείς.

- ο φόρος ζύθου που επιβάλλεται στις πωλήσεις του ζύθου παραβιάζει το άρθρο 3 παρ.2 της Οδηγίας 92/12/ΕΚ και το άρθρο 1 παρ.2 της Οδηγίας 2008/118/ΕΚ, τα οποία επιτρέπουν την επιβολή άλλων έμμεσων φόρων σε προϊόντα που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, με τις προϋποθέσεις που θεσπίζονται με το εν λόγω άρθρο, οι οποίες όμως δεν πληρούνται στη συγκεκριμένη περίπτωση. Εξάλλου, οι προϋποθέσεις των ανωτέρω άρθρων δεν πληρούνται ούτε μετά τις νομοθετικές μεταβολές που επήλθαν ως προς τον φόρο ζύθου με το νόμο 4336/2015, αφού οι μεταβολές αυτές δεν επηρέασαν τον τρόπο υπολογισμού του φόρου. Τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται ρητά και από την πρόσφατη νομολογία του ΣΤΕ (αποφάσεις υπ' αριθ. 411 και 412/2020).

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του Βασιλικού Διατάγματος της 24 Σεπτεμβρίου/20 Οκτωβρίου 1958, όπως αυτό αντικαταστάθηκε αρχικά από το άρθρο 38 του Νομοθετικού Διατάγματος 4260/1962 και στη συνέχεια από το άρθρο 9 του Νομοθετικού Διατάγματος 703/1970, προβλέφθηκε ότι: *«1. Επιβάλλεται υπέρ των δήμων και κοινοτήτων φόρος 3% επί της αξίας του εις το εσωτερικόν πωλουμένου ζύθου, καταβαλλόμενος παρά των επιχειρήσεων παραγωγής ζύθου. Ως φορολογητέα αξία θεωρείται η αξία πωλήσεως του ζύθου υπό του εργοστασίου ζυθοποιίας....»*

Επειδή, στη συνέχεια, το άρθρο 12 του νόμου 1080/1980 επέφερε τις ακόλουθες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις στην προαναφερθείσα νομοθεσία σχετικά με το φόρο ζύθου: *«1. Ο κατά τας διατάξεις του άρθρου 39 του ανωτέρω β. δ/τος (σημ. του Β.Δ. της 24 Σεπτεμβρίου/20 Οκτωβρίου 1958), ως ισχύει, φόρος οφείλεται επί της αξίας του πωλουμένου εις το εσωτερικόν ζύθου υπό του παραγωγού αυτού ή αντιπροσώπου του ή υπό τρίτου δια λογαριασμόν του και βαρύνει τον αγοραστήν.*

Ο φόρος ούτος αναγράφεται διακεκριμένως επί των κατά τας διατάξεις του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων εκδιδόμενων υπό του πωλητού στοιχείων, εισπράττεται δε υπό τούτου κατά την πώλησιν του ζύθου....»

Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω, το άρθρο 18 παρ. 4 του νόμου 3320/2005 επεξεκίνησε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 12 του νόμου 1080/1980 και στον ζύθο που εισάγεται ή προέρχεται από άλλες χώρες ως ακολούθως: «4. Οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ 246 Α'), ισχύουν ομοίως και για τον πωλούμενο στο εσωτερικό της Χώρας ζύθο, ο οποίος εισάγεται ή προέρχεται από άλλες χώρες.

Στην περίπτωση αυτή, υπόχρεος απόδοσης του φόρου είναι ο εισαγωγέας του ζύθου στην Ελλάδα ή άλλος νόμιμος αντιπρόσωπος της εταιρείας παραγωγής του».

Επειδή, με την παράγραφο 13 της υποπαραγράφου Δ12 του άρθρου 2 του νόμου 4336/2015 (ΦΕΚ 94 Α'), που τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 4 αυτού, στις 19.08.2015, προβλέφθηκε η κατάργηση της ως άνω διάταξης του άρθρου 12 του ν.1080/1980, ενώ με την παράγραφο 14 της ίδιας υποπαραγράφου ορίστηκε ότι: «Ο επιβαλλόμενος δυνάμει της διάταξης του άρθρου 39 του β.δ. 24/9/1958 φόρος 3% υπέρ Δήμων και κοινοτήτων επί της αξίας του πωλούμενου στο εσωτερικό ζύθου, ο οποίος καταβάλλεται από τις επιχειρήσεις παραγωγής ζύθου, θα καταβάλλεται εφεξής υπέρ του Δημοσίου. ...»

Επειδή, από την **27.05.2016 ο φόρος ζύθου καταργήθηκε**: Με το άρθρο 57 του Ν.4389/2016 (ΦΕΚ Α 94/27.05.2016) ορίστηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 39 του β.δ. της 24/9-20/10/1958 (Α' 171) και της περ. 14 της Υποπαραγράφου Δ.12 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94) περί φόρου ζύθου καταργούνται και, σύμφωνα με το άρθρο 240 του ίδιου νόμου, η κατάργηση ισχύει από της δημοσίευσής του νόμου στο ΦΕΚ.

Επειδή ο φόρος ζύθου έχει χαρακτήρα έμμεσου φόρου (αφού, επιβάλλεται επί των συναλλαγών που αποτελούν αντικείμενο του φόρου, σε αντίθεση με τους άμεσους φόρους που επιβάλλονται σε πρόσωπα που είναι υποκείμενα στο φόρο) και επιβάλλεται επί προϊόντος που υπάγεται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης (ήτοι το ζύθο).

Επειδή, προκειμένου ένας έμμεσος φόρος, που επιβάλλεται επί προϊόντων που υπάγονται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, να θεωρείται συμβατός με τις Κοινοτικές Οδηγίες περί Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης, ήτοι με τις Οδηγίες 92/12/ΕΟΚ και 2008/118/ΕΚ (κατήργησε και αντικατέστησε τις διατάξεις της 92/12/ΕΟΚ με ισχύ από την 1^η Απριλίου του 2010), θα πρέπει να πληρούνται σωρευτικά δύο προϋποθέσεις, όπως αυτές τίθενται στις ως άνω οδηγίες : (α) κάθε έμμεσος φόρος που επιβάλλεται στα προϊόντα που υπάγονται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα πρέπει να εξυπηρετεί «ειδικό σκοπό» και (β) κάθε έμμεσος φόρος που επιβάλλεται σε προϊόντα που υπάγονται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα πρέπει να είναι σύμφωνος με τους κοινοτικούς κανόνες φορολόγησης που εφαρμόζονται στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης ή τον ΦΠΑ για τον καθορισμό της βάσεως επιβολής του φόρου, τον υπολογισμό, το απαιτητό του φόρου και τον έλεγχο αυτού.

Επομένως, η μη πλήρωση έστω και μίας από τις προϋποθέσεις αυτές συνεπάγεται αυτομάτως την ασυμβατότητα του υπό κρίση έμμεσου φόρου προς το Ευρωπαϊκό δίκαιο περί Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης.

Επειδή στο σκεπτικό της επικαλούμενης από την προσφεύγουσα υπ' αριθμ. 411/2020 απόφασης ΣτΕ (όμοια με την αρ. 412/2020 ΣτΕ), αναφέρονται μεταξύ άλλων: «ειδικός σκοπός κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως δεν μπορεί να στοιχειοθετείται απλώς και μόνο λόγω της διαθέσεως των εσόδων του επίμαχου φόρου για τη χρηματοδότηση γενικών δαπανών με τις οποίες βαρύνεται δημόσιος φορέας σε συγκεκριμένο τομέα. Ειδικότερα, στην αντίθετη περίπτωση, ο εν λόγω, υποτιθέμενος ειδικός, σκοπός δεν θα διακρινόταν από έναν αμιγώς δημοσιονομικό σκοπό. ... πρέπει αυτός καθαυτός ο επίμαχος φόρος να επιδιώκει την εκπλήρωση του προβαλλόμενου ειδικού σκοπού και κατά συνέπεια να υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ της χρήσεως των εσόδων του φόρου και του εν λόγω ειδικού σκοπού ... Ελλείπει ενός τέτοιου μηχανισμού προκαθορισμένης διαθέσεως των εσόδων, φόρος ο οποίος πλήττει προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο καταναλώσεως δεν μπορεί να θεωρείται ότι επιδιώκει ειδικό σκοπό κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118 σύμφωνα με τα προαναφερόμενα,ο Έλληνας νομοθέτης, εφ' όσον σκοπός της ως άνω Οδηγίας ήταν η εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών, ως προς το ζήτημα της φορολογίας συγκεκριμένων προϊόντων, μεταξύ των οποίων συγκαταλεγόταν και ο ζύθος, όφειλε να καταργήσει το άρθρο 12 του ν. 1080/80, εφ' όσον αυτό .. απέκτησε αντικοινοτικό χαρακτήρα. Και τούτο διότι η επιβληθείσα δι' αυτού οικονομική επιβάρυνση συνιστούσε έμμεσο φόρο, επιβαλλόμενο επί των αυτών προϊόντων, επί των οποίων είχε ήδη επιβληθεί ο προβλεπόμενος υπό της ως άνω Οδηγίας ειδικός φόρος καταναλώσεως, χωρίς να προκύπτει ότι δι' αυτού (του πρώτου) επεδιώκετο κάποιος ειδικός, πέραν του ταμειευτικού, σκοπός. Αντί, ωστόσο, της καταργήσεως ο εθνικός νομοθέτης προχώρησε διά του ν. 3320/2005 στην επέκταση επιβολής του ως άνω εμμέσου φόρου, ... χωρίς ούτε διά του νόμου αυτού να μεταβληθεί ο ταμειευτικός σκοπός των προγενεστέρων νόμων. Επειδή, με βάση τα προαναφερόμενα, λόγω της υπεροχής των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 2 και 1 παρ. 2 των ως άνω 92/12/ΕΟΚ και 2008/118/ΕΚ Οδηγιών, αντιστοίχως, έναντι, τόσο του άρθρου 12 του ν. 1080/80, όσο και του άρθρου 18 παρ. 4 του ν. 3320/2005, το Δικαστήριο κρίνει ως μη εφαρμοστέα αυτά, λόγω της συγκρούσεώς τους προς τους εν λόγω κοινοτικούς κανόνες. ... ο ως άνω σκοπός θεσπίσεως του άρθρου 18 παρ. 4 του ν. 3320/2005 δεν εμπίπτει στην έννοια του προβλεπόμενου υπό των Οδηγιών 92/12/ΕΟΚ και 2008/118/ΕΚ «ειδικού σκοπού», αφού ως τέτοιος νοείται εν προκειμένω ο σκοπός για τον οποίο αρχικώς επεβλήθη και ακολούθως διατηρήθηκε ο συγκεκριμένος φόρος (ταμειευτικός), ο οποίος ενυπάρχει και στον εν λόγω νόμο παραλλήλως με τον προαναφερόμενο σκοπό της δι' αυτού επεκτάσεως της εφαρμογής του άρθρου 12 του ν. 1080/80 και επί του προερχομένου εκ κρατών μελών της Ε.Ε. ζύθου...»

Επειδή με την ως άνω υπ' αριθμ. 411/2020 απόφαση ΣτΕ (όμοια με την αρ. 412/2020 ΣτΕ), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αναίρεσης του Προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ως απαράδεκτη κατά το άρθρο 12 παρ. 1 του ν.3900/2010 και επικυρώθηκε η με αριθμ. 840/2015 ΔΕφΑθ, κρίθηκε ότι: «Η θέσπιση και διατήρηση σε ισχύ, με τις διατάξεις των άρθρων 12 του ν. 1080/1980 και 18 παρ. 4 του ν. 3320/2005, του έμμεσου φόρου ζύθου έρχεται σε αντίθεση με διατάξεις των Οδηγιών 92/12/ΕΟΚ και 2008/118/ΕΚ. Οι διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 2 της Οδηγίας 92/12 και 1 παρ. 2 της Οδηγίας

2008/118 δεν διαφέρουν, όσον αφορά την έννοια των “ειδικών σκοπών” και ο επίδικος φόρος επί των πωλήσεων ζύθου δεν επεδίωκε ορισμένο “ειδικό σκοπό”...»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 42 του ν. 4174/2013: «1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς. 2. Το επιστρεπτέο ποσό καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας.»

Επειδή, με τις διατάξεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 53 του ν. 4174: «2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3. [...]. 4. Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 16 του αρ. 72 του ν. 4174/2013: «16. Το άρθρο 53 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζεται για αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται από την 1.1.2014 και εφεξής.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 της υπ' αριθ. ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013 (ΦΕΚ Β' 19/10.1.2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, με την οποία διατυπώνεται (και) αίτημα του προσφεύγοντος για επιστροφή του τυχόν προκύπτοντος ως αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού Χ που αφορά σε Φόρο: «2. Το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α'170) που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως. 3. Το επιτόκιο των ανωτέρω παραγράφων δεν μεταβάλλεται κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα λαμβανομένου ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας.»

Επειδή, από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι, από την 01.01.2014 και μετά, η Φορολογική Διοίκηση και εν προκειμένω η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Λαμίας, εφόσον διενεργεί επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς, μετά την πάροδο των 90 ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης του φορολογούμενου, **οφείλει να υπολογίζει και να επιστρέφει τόκους**. Η τοκοφορία αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος και οι τόκοι υπολογίζονται, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις και αποφάσεις περί καθορισμού των επιτοκίων του άρθρου 53 του ν.4174/2013, μέχρι και την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακύρωσης της σιωπηρής απόρριψης των από 20/07/2020 τροποποιητικών ανακλητικών δηλώσεων απόδοσης φόρου ζύθου και περί έντοκης επιστροφής κρίνεται βάσιμο και πρέπει να γίνει αποδεκτό.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **αποδοχή** της με αρ. πρωτ/16-11-2020 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία “.....” με ΑΦΜ και την νομιμότοκη επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου ζύθου σύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.